

skal finde Sted for de paa Færøerne hjemmehørende Skibe, og som naturligviis ikke kan skee for Toldvæsenet, da der intet Toldvæsen eksisterer der, er taget nogen Bestemmelse om, at denne Udklarering skal skee resp. for Landfogden og Sysselemændene; thi er det ikke Tilfældet, vil naturligviis Landfogden eller Sysselemændene ikke kunne paasee Opfyldelsen af denne Bestemmelse. Jeg maa dernæst tillade mig den Bemærkning, at hvad Strøms Syssele angaaer, er der ikke nogen Grund til at overdrage Sysselemanen dette Tilsyn, naar Landfogden skal have det i Thorshavn, idet Sysselemanen paa Strøms boer i Thorshavn og altsaa ikke lettere kan udføre dette Tilsyn med de Skibe, som udgaae fra andre Havne i Strøms Syssele, end Landfogden.

Med Hensyn til § 4 maa jeg tillade mig foreløbig at bemærke, at de Forandringer, som ere foretagne i denne Paragraph, ikke hidrøre fra Lagthinget paa Færøerne. Jeg antager nemlig, at da Lagthinget havde Forordningen af 10de Januar 1840 til Betænkning, har det ikke forudsæet det Tilfælde, at et paa Færøerne hjemmehørende Skib, naar det udgaaer fra Færøerne, kunde inden Rejsens Tilendebringelse komme til under Havari at anløbe Færøerne; men da man i § 4 har optaget en Bestemmelse i Analogi med hvad der efter Lagthingets Indstilling er foreslaaet i § 5, saa er det denne Bestemmelse, som giver mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger. I § 4 er det nemlig bestemt, at den Skipper, der anløber en færøisk Havn, naar hans Skib har lidt en saadan Skade, at der er Anledning til at nedlægge Protest, er forpligtet til, naar han anløber en anden Havn end Thorshavn, i det Seneste inden 24 Timer efter

sin Ankomst at levere sin Logbog til vedkommende Sysselemænd; men jeg troer, at det meget ofte er aldeles umuligt for Skipperen at opfylde denne Bestemmelse. Der er mange Havne paa Færøerne, som ligge langt sjerne fra Sysselemændens Bopæl; de ligge ikke alene sjernt derfra, men Veien til Sysselemændens Bopæl kan ofte være meget besværlig paa Grund af mellemliggende Fjelde og undertiden mellemliggende Sunde, og naar man nu erindrer, at Skipperen, naar han anløber en Havn, fordi hans Skib har lidt Skade, under saadanne Omstændigheder i Reglen har mange Forretninger, ved at sørge for sit Skib og sin Ladning, og naar dertil kommer, hvad der jo let kan træffe, især under saadanne Omstændigheder, at Veiret er slet, kan Communicationen mellem den paagældende Havn og Sysselemændens Bopæl saaledes lettelig aldeles affaars, og man vil da let kunne indsee, at det i særdeles mange Tilfælde vil være Skipperen umuligt at opfylde den Forpligtelse, der her er paalagt ham.

R e t t e l s e r .

- Nr. 40, Sp. 630, Lin. 10 f. n.: „Vilksomhed“ læs: „Varksomhed“
 — 48, Sp. 748, Lin. 25 f. n.: „Stenen“ læs: „Staden“
 — 51, Sp. 793, Lin. 4 f. n. staaer: „tilraade“ læs: „fraraade“
 — 52, Sp. 824, Lin. 8 f. n.: Ordet „ikke“ udgaaer